

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4255/2022
12.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Надежде Видић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Душан Живковић, адвокат из ..., против туженог Огранак Предузеће за изградњу, одржавање и заштиту путева „Приједор путеви Б“ а.д. Приједор, са седиштем у Београду, чији су пуномоћници Стефан Богдановић и Милош Глигоријевић, адвокати из ..., ради исплате увећане зараде и уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2555/2021 од 15.12.2021. године, у седници одржаној 12.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2555/2021 од 15.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2555/2021 од 15.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судске јединице Владичин Хан П1 175/17 од 21.01.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан је тужени да тужиоцу на име неисплаћене основне зараде по основу остварених сати прековременог рада и уговорене увећане зараде по основу прековременог рада за период од јула 2015. закључно са јануаром 2017. године, исплати износе појединачно одређене овим ставом изреке са законском затезном каматом од доспелости па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на износе из става првог изреке, а по стопи на дан уплате, изврши доплату доприноса за обавезно социјално осигурање надлежним фондовима ПИО и здравственог осигурања. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 144.090,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2555/2021 од 15.12.2021. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Сурдулици, Судске јединице у Владичином Хану у ставу првом и другом изреке и жалба туженог у том делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 132.090,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 95.500,00 динара почев од дана извршности пресуде до исплате,

док је део захтева за накнаду трошкова поступка преко наведеног до износа од 144.090,00 динара досуђеног првостепеном пресудом, одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Чланом 404. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) - у даљем тексту ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Радно време тужиоца је према уговорима о раду закљученим са туженим требало да износи 40 часова недељно, а тужилац је фактички радио од 7-17 часова шест дана у недељи (у зимском периоду од 7 до 16 часова), а недељом од 7-13 часова, чиме је остварио фактички рад дужи од пуног радног времена, остварио је сате прековременог рада, који нису исказани у обрачунским листама, нити му је исплаћена увећана зарада за спорни период. Тужени има страначку способност с обзиром на то да је регистрован као огранак страног привредног друштва за обављање делатности у Републици Србији, то јест да је у обављању послова из регистроване делатности у правном промету носилац права и обавеза. О тужбеном захтеву је одлучено у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Стога у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, нити у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 2. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за исплату поднета је 28.06.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 424.726,50 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

